

25. MUZIČKI BIENNALE ZAGREB Glazbeno-scenska djela »Nadilazeći vrijeme« i »Vodoinstalater«

Apstraktna opera i crni balet

■ *Djelo američkog skladatelja Orlanda Jacinta Garcije »Nadilazeći vrijeme« svojom formom je »prava« bijenalska produkcija iskušavajući slušatelje*

ZAGREB - Dvije glazbeno-scenske praižvedbe okrunile su srijedu na 25. muzičkom biennalu Zagreb, obje pokazavši vrhunsku kvalitetu rada s raznovrsnim izričajnim elementima.

U Gradskome kazalištu »Gavella« praižvedeno je glazbeno-scensko djelo američkog skladatelja Orlanda Jacinta Garcije »Nadilazeći vrijeme« (Transcending time), koje je svojom formom »prava« bijenalska produkcija. A u &TD-u praižveden je balet skladatelja Gordana Tudora i koreografinje Natalije Manojlović »Vodoinstalater«, koji je, srećom, produkcija Teatra &TD (s MBZ-om kao koproducentom).

Garcia i njegovi suradnici na projektu u potpunosti su uspjeli nadići vrijeme, kako naslov sugerira, tvoreći auditivno i vizualno posve ri-

tualizirano odmotavanje vremenskoga klupka, koje, pak, nikada ne rezultira monotonošću, već slušatelja još dublje uvlači u kruženje oko strukture. Jacek Kolasinski autor je videa koji u središte pozornosti stavlja lik u zaštitnom odijelu i s maskom preko lica.

Lik prolazi divnim krajolicima i starim povijesnim ruševinama Poljske, s motivom vode koja treba očistiti svijet i zelenom travom koja leluja na vjetru i daje nadu u novi početak. John Stuart oplemenio je video isječke motivom vertikalnosti, vrlo često predstavljen golemim telekomunikacijskim antenama, kao simbolom koji narušava prirodni poredak. Campbell McGrath načinio je vrlo asketski, apstraktni, a opet sažetim porukama izražajni tekst, koji služi kao libreto te ope-

S pokusa djela »Nadilazeći vrijeme«

re i prožima se solističkom dionicom mezzosopranistice Martine Gojčete Silić, ali i ulogama četvero vokala raspoređenih na instrumen-

talni način (Monika Cerovčić, Martina Matić Borse, Neven Mrzlečki i Goran Jurčić), pa i članova ansambla Cantus, koji su, vođeni Mla-

Bizarna priča Borisa Viana

Boris Vian pretače apsurdnost i bizarnost u priču o »mjestima i vremenima koje rat nikada nije zahvatio, pa su ona morala zahvatiti njega, o susjedskim odnosima i povijesti maltretiranja, o vojnicima na konjaku, kurvama u bunilu, studentima u vodi do koljena i djevojčicama u minskom polju«, navode autori baleta »Vodoinstalater« Gordana Tudora i Natalija Manojlović.

denom Tarbukom, realizirali ulogu zvuka živoga ansambla.

Tomu je skladatelj Garcia dodao kao ključan segment

elektronički manipulirane i u vremenu rastegnute motive iz vlastitih kompozicija. Vrlo pažljivim, krajnje polaganim odvijanjem usredotočio se na zvučne boje koje se neprestano i gotovo neprimjetno pretapaju.

Riječ je o čitavom osebnom konceptu, u kojemu, za razliku od nekih dosadašnjih projekata na ovomu 25. MBZ-u, ideja i realizacija nalaze put međusobnoga slaganja i čine jedno.

Nakon toga krajnjeg iskušavanja slušateljeve koncentracije i percepcije stvarnosti, potpuno suprotno iskustvo dočekalo je publiku na praižvedbi »crnoga baleta« Gordana Tudora i Natalije Manojlović »Vodoinstalater«, komornog baleta nastaloga prema motivima iz tekstova crnomorna francuskog pisca Borisa Viana. [Mirta Špoljarić]